

Месеца августа, у 21. дан.

Спомен светог новог преподобно-мученика Рафаила (Момчиловића), игумана манастира Шишатовац на Светој Гори Фрушкој, иконописца.*¹

(Ако хоће месни епископ или настојатељ служи се бдење; а ако неће, онда као служба светима са Великим славословљем.)*²

На Великом вечерњу.

Ако има бдења: 1. антифон: „Блажен (је) човек ...“

На „Господе завапих ...“ стихире на 8: 3 Успења, и 5 преподобно-мученика (А ако нема бдења, онда: редовна катизма, и стихире на 6: 3 Успења, и 3 преподобно-мученика), глас 4:

Преподобни оче, сведушно се још као дечак Господу предав(ши), и монашко живљење заволев(ши); стао си на уску стазу спасења, омрзнув(ши) сујету овога света; и ходио си путем заповести Његових, љубећ(и) Га свим срцем својим; тако да си и до крви пострадао исповедајућ(и) Христа православно.

Поверив(ши) душу своју у добротинству Господу – као верноме Саздатељу, преподобни оче, ти си храбро претрпео муке; знајући да страдаш по вољи Божијој, /1. Пт. 4,19/ и да је Он моћан да те избави од тела смрти ове; /Рим. 7,24/ и док се под ударцима мучитеља распадао твој телесни шатор, душа ти је клицала сагледавајући саздавање небескога. /2. Кор. 5,1 и сл./

Чашу коју је Господ пио, и ти си преподобни оче, испио; и крштењем Његовим у крви, и ти си се крстио; /Мт. 20,23; Мк. 10,39/ изгажен ногама, од тешких рана душу си испустио; предав(ши) је у руке Арханђелā, у чију си обитељ из ране младости ступио; да је они однесу Господу, Коме си до саме смрти верно служио.

^{1*} Остаје, ако и кад Бог да, да се ова служба још мало дотера, (нпр. да буде мање речи у заградама), и да се преведу на србски одговарајуће празничне стихире и Канон Успења, па да се убаце на одговарајуће место, и да се према томе прилагоде гласови стихира на *Слава* ...

^{2*} Види напомену на крају ове службе.

Нерукотворену икону, преподобни оче, ти си изобразио чврстим стајањем у вери и страдањем; потпуно се уподобив(ши) ликовима светих, које си за живота на земљи изображавао. Стога, и ми побожно поштујући свети спомен твој, и с љубављу целивајући икону твоју; прослављамо Христа, Бога нашега, који те укрепи за подвиг и достојно увенча.

Од младости чисти сасуд бивши, и као монах име Исцелења носивши; преподобни оче, крвљу проливеом за Христа ти си се сасвим очистио, и страсти душе и тела си излечио; и тако убелив(ши) хаљине своје, у небеску ризницу си ступио; одакле нам изливаш милост(и) и исцелења, молитвама твојим пред Христом, јединим Лекаром душа и тела наших.

Слава ... глас 6 [или: на глас И сада ...]:

Данас се светло радују и весело ликују сви крајеви србски, а нарочито свете обитељи: Ковиљска и Бођанска у Бачкој, Манасија светог деспота Стевана, и Шишатовац на Светој Гори Фрушкој; и по свој васељени сабирају се колена србска у свете храмове, да боголепним песмама и у духовном весељу, достојно прославе свечасни спомен: дивног(а) међу мученицима, из(а)браног(а) међу преподобним оцима – англоимен(ит)ог(а) Рафаила свблаженог(а): светила сјајног(а) на заласку векова, борца [пре]изврсног(а) против лукавства врагова, славног(а) страдалника и храброг(а) Христова војника, исповедника праве вере пред злославнима. О! ходите, и сви православни, да га заједно прославимо; јер Господ не гледа ко је ко, него му је мио од свакога [на]рода ко Га се боји и [ко] твори правду. /Д. ап. 10,34 и 35; Јн. 9,31 и сл./ О! прехвални мучениче, оче Рафаило богоблажени, (из)моли нам мир од Христа Бога, и душама нашим велику и богату милост.

И сада ... Успења.

Вход, прокимен дана и три читања – преподобном(ученику).

Стихире на Литији, глас 3:

Осмелих се у Господу да (за)певам песму мученику Његовом, иако сам најгори од свих слугу Његових. Нека ми Господе овај убоги труд не буде на осуду; но, молим Те: отвори очи ума мога скверног(а), и скини са језика мога бремене кала греховног(а) – да чистим устима и лаким уснама, достојно могу да (ус)хвалим:

славног(а) међу мученицима, и дивног(а) међу девственицима, изврсног(а) међу исповедницима и преподобним оцима – Рафаила (у) страдањима преукрашенога.

Сав живот целомудрено и побожно п(р)оживев(ши), и монашке завете ненарушене сачував(ши); на крају си се и мученичког венца удостојио, преподобни оче Рафаило, дивну младост и часну старост тако Господу своме [заједно] принев(ши); и сада стојећи у зборовима преподобних мученика, с(а) њима се веселиш гледањем незалазне светлости лица Христова. Њега, непрестано моли за нас – свој [на]род, и за све православне, који с вером и љубављу славе свети спомен твој.

Гроб твој, оче, оста[де] с(а)кривен од очију наших, но твоја се светост не могла с(а)крити. Јер они који те усмртише, име твоје још славнијим учинише; јер се монашка красота, мученичком лепотом преукраси; и губљење живота овога, уведе те у двор(ов)е Царства безсмртога. Тамо, свагда моли Господа за све нас: да се удостојимо непропа(д[љ]иво)сти и безсмртности.

Слава ... глас 4 [или: на глас И сада ...]:

Заиста је диван Бог у светима Својим, /Пс. 67,35а/ и ко Њега слави тога [и] Он прославља. Све се ово испуни[ло], оче преподобни, и на теби и на сатрудницима твојим: Димитријем, Германом и Теофаном. Али, као што Апостол вели: сви који хоће да живе побожно у Христу Исусу биће гоњени; /2. Тим. 3,12/ и вас пљуваху, вређаху и исмеваху, чупаху и удараху; у тамнице бацаху, и на крају вас побише, намучив(ши) вас као незнабожци у давнини свете мученике. Но, смрт ваша громогласно објављује свима: да је боље за Христа пострадали и умрети, него ли и сав овај свет (за)добити, а Христа изгубити. **И сада ... Успења.**

Стихире на стихове, глас 3:

Извежбав(ши) се (у) сталним бдењима, молитвама и постовима; ти си, свеблажени оче, радосно и драговољно претрпео муке и бијења; пострадав(ши) као у туђем телу, ниси се обазирао на немоћ(и) свога престарелог тела, јер си знао да ће ти ова мала и пролазна мука, /2. Кор. 4,17 и Рим. 8,18/ донети вечну радост и наслађивање изнад сваке земаљске пролазности, у радости Господ(ар)а твога.

Стих: Часна је пред Господом смрт преподобних Његових. /Пс. 115,6/

И звероподобне мучитеље си зачудио својим стрпљивим подношењем увреда и бијења, које уистину превазиђе твоје људске моћи; но, они будући кривоверни, заборавише да Господ даје снагу народу Своме, /Пс. 28,11/ и да крепи у подвизима оне који страдају због Њега. О! дивни у страдањима, преподобни оче Рафаило, моли се за нас – (на)род твој.

Стих: Свештеници Твоји, [Господе,] обући ће се у правду; и преподобни Твоји, (об)радоваће се. /Пс. 131,9/

И ти оче, са Апостолом можеш смело рећи: добар рат ратовах, трку заврших, и веру одржах; јер си за подвиге своје примио венац правде, који ти даде Господ, праведни Судија, као и свима који с(а) љубављу очекују долазак Његов. /ср. 2. Тим. 4,7-8/ Зато сада, стојећи у збору светих мученика, смело се моли за нас, који (о)певамо часна страдања твоја.

Слава ... глас 4 [или: на глас И сада ...]:

Данас се новом светлошћу просветљава србски север; радосно ликује запад, јер на заласку – сјајна нам звезда засија; јут се сјајно озарава зрацима блиставим; исток (су)среће светило западно, купајући се у светлости његовој. С краја на крај васељене проноси се слава његова, прелазећи преко далеких мора – где год је србског(а) рода. О! ходите сви мученикољубци, саберимо се у свете храмове, да прославимо свети спомен преблаженог(а) и предивног(а) оца Рафаила; молећи се Господу да нам његовим молитвама, пода(ри): победу над противницима, непоколебивост у православљу, и велику и обилну милост.

И сада ... **Успења.**

Тропар, глас 4:

Истрајан у подвизима, и трпељив у страдањима – показао си се, преподобни оче Рафаило; презрев(ши) сујету светску, и сматрав(ши) ни за шта бијења мучитељ(ск)а̄. Зато те је Господ и прославио, уврстив(ши) те међу преподобне [и] мученике. С(а) њима, непрестано Христу Богу моли се: за исцелење и спасење душа наших.

Ако нема бдења, онда одмах: Слава ... и сада ... Успења.

На Јутрењу.

Тропар Успења, глас 1:

У рађању девство си сачувала, у успењу свет ниси оставила, Богородице; прешла си (к) Животу, Ти која си Мати Живота, и молитвама Твојим избављаш од смрти душе наше. (два пута)

Слава ... Тропар преподобно-мученика, глас 4:

Истрајан у подвизима ...

И сада ... Успења.

Седален први, глас 3 [или: на глас **И** сада ...]:

Ни жалост, ни тескоба, ни гоњење; ни глад, ни голотиња, ни опасност, ни мач – не могаху те раставити од љубави Христове, преподобни оче; но си у свему овом(е) злославне мучитеље победио, помоћ(ј)у Онога који те је заволио. /*сп. Рим. 8,35 и 37*/ Њега моли непрестано за нас, који с љубављу прослављамо свети спомен твој.

Слава ... **и** сада ... Успења.

Седален други, глас 4 [или: на глас **И** сада ...]:

Свачим си био угњетаван, али не потиштен; збуњиван, але не очајан; прогоњен, али не остављен; оборен, али не изгубљен; свагда носећи, преподобни оче, на телу умирање [за] Господа Исуса, па се и живот Његов на телу твоме смртном (по)казао, и Он те је преда се у слави поставио. /*сп. 2. Кор. 4,8-14*/ Њему се свагда моли: да и нас удостоји живота вечног(а) и Царства небеског(а).

Слава ... **и** сада ... Успења.

Полијелеј. Величање:

Блаженим те зовео преподобно-мучениче Рафаило, и поштујемо свети спомен твој; наставниче монаха, и сабеседниче анђела.

Изабрани псалом: Стрпљиво очекивах Господа ...

Седален по Полијелеју, глас 5 [или: на глас **И** сада ...]:

У свему си се показао као истинити слуга Божији, преподобни оче: у трпљењу многим, у невољама, у бедама, у тескобама; у ранама,

у тамницама, у метежима; у трудовима, у бдењима, и у постовима. /ср. 2. Кор. 6,4 и 5/ Зато те је Господ и увео у радост Своју; које и ми да се удостојимо, Господу се прилежно моли.

Слава ... и сада ... Успења.

Степена 4. гласа, 1. антифон.

Прокимен, глас 4:

Не(мој) одступи(ти) од мене, јер је невоља близу, а нема ко да ми помогне. /Пс. 21,11/

Стих: Господе, не(мој) удаљи(ти) помоћ Твоју од мене, гледај да ми помогнеш. /Пс. 21,19/

Затим: „Све што дише ...“

Св. Јеванђеље од Луке, зач. 105 и 106 (први део), одн. гл. 21,9-19 (или до 24):

„Рече Господ Својим ученицима: Када чујете за ратове и немире ... до ... док се не испуне времена незнабожаца.“

По 50. псалму: стихира, глас 5:

Радуј се, Сирмијо, земљо царска, крвљу (неиз)бројних мученика натопљена! Радуј се, све(ш)т(ен)а митрополијо Београдско-Карловачка! Радуј се, Богом чувана епархијо Бачка! Радуј се, (нај)свет(и)ја Патријаршијо Пећска, Мати, Цркво Србска! Радуј се, Богом засађена Света Горо Фрушка! Радуј се, обитељи Шишатовачка! Радуј се, сав србски (на)роде, јер преподобни Рафаило – прошав(ши) кроз велике муке, стаде пред престо Божији, и моли се за те[бе] дан и ноћ. /сл. Откр. 7,14 и 15/

Канон Успења и Канон преп. муч. Рафаила,

који (без Ирмоса) има акростих: Преподобног Рафаила опевам.

У богородич(а)нима и седал(е)нима: Брат Зор. А. Ст. Глас 6:

Песма 1. Ирмос:

Пева(ј)мо Господу, јер се славно прослави; Израил(а) неоквашена провев(ши), а фараона и војску његову у Црвено море свалив(ши).

Припев: Преподобно-мучениче Рафаило, моли Бога за нас!

Песмом, браћо, опева(ј)мо монашке подвиге и мученичка страдања предивнога оца нашега Рафаила; хвалећи Господа, који се у њему славно прослави(о).

Радост вечну си достигао, кроз долину суза прошав(ши) */сп. Пс. 83,5 и 6/* и за Господа свога славно пострадав(ши), о! преподобни страдал(ни)че, оче Рафаило свеблажени.

Енох негда пророкова да ће Господ казнити све безбожнике, дошав(ши) са Својим светима да учини суд над свима; */Јд. 15-14/* зато ће и мучитеље твоје казна постићи, а ти ћеш се радовати са свима светима.

Богородичан:

Богородице, Дјево нескверна, молимо те: моли се Сину Твоме и Богу, Коме си прешла: да нас очисти од сваке нечистоте, и да помиљује душе наше.

Катавасија:

Преукрашен(а) Божанском славом ...

Песма 3. Ирмос:

Утврди, Господе, поколебано срце моје; укрепи, Боже, клонулу снагу моју – да се (раз)веселим спасењу Твоме, и да без страха (по)гледам на непријатеље моје.

Преподобни оче, ти си храбро стајао пред злославним мучитељима, мушки подносећи вређања и бијења, јер си знао да ће те Господ спасити ако до краја претрпиш. */Мт. 10,22 и сл./*

Овенчан двоструким венцем, двоструко се веселиш, преподобни оче, у царству Господ(ар)а твога; примив(ши) од Њега плату за подвиге своје и страдања своја.

Девством сијаш међу мученицима, и страдањем се блисташ међу девственицима, о! свеблажени оче Рафаило, који носиш име Исцелења.

Богородичан:

Рађањем Твојим законе природе си победила, а Успењем Твојим ниси нас напустила, Пресвета Богородице. Зато, Те(бе) и славимо као једину Матер и Дјеву уистину, и свагдашњу нашу заступницу.

Кондак и Икос Успења.

Седален, глас 3 [или: на глас И сада ...]:

„Ако је Бог с(а) нама, ко ће против нас?“ /Рим. 8,31/ кличе божански Апостол, исповедајући свемоћ Божију; која се и на теби, преподобни оче, показала савршеном, /2. Кор. 12,9/ јер си зловерне мучитеље победио, и кривоверје њихово силно изобличио.

Слава ... и сада ... Успења (новонаписани):

Твоје Успење, Пресвета Богородице, ми верни, славећи са зборовима светих апостола̄ и ањгела̄, кличемо ти: Моли Сина Твога, Кома си прешла, да нас сачува од мука и беда.

Песма 4. Ирмос:

Изашао си на спасење народа Твога, дошао си да спасеш помазанике Твоје, /Авак. 3,13/ зато ти радосно кличемо: Слава моћи Твојој, Господе!

Одржав(ши) праву веру до краја, и храбро претрпев(ши) злостављања; сада се благосиљаш са вернима, /сп. Гал. 3,9/ и славиш (се) са страдални(ци)ма, оче наш Рафаило ангелоимен(ит)и.

Бриге своје си верно положио на Господа Твога, и Он те је (у)крепио у страдању, не дав(ши) да посрнеш; /сл. Пс. 54,22/ нити да ликују непријатељи твоји над тобом, обрадовав(ши) се паду праведника̄.

Новог(а) Израила светилник постао си, преподобни оче; и узишав(ши) на висину, светлиш нам чистотом живота и крвљу мучеништва, озаравајући крајеве србске сјајно. **Богородичан:**

Заштити нас од свих невоља и опасности, Пресвета Дјево; јер Т(еб)и прибегавамо, о! Свемилостива, као необоривом(е) бедему и утврђењу душа наших.

Песма 5. Ирмос:

Заповести Твоје непрестано истражујем, Господе, јер су оне светлост моја; и лице Твоје свагда тражим, јер осим Тебе другог Бога не знам.

Одолов(ши) кроз подвиге невид[љ]ивим непријатељима спасења свога; ти си, преподобни оче, знао како се ваља супротставити и оним вид[љ]ивима.

Гору Фрушку деспоти србски негда манастирима испунише, а сада је преподобни подвизима и страдањима (пре)украсише; и једни и други је уистину светом учинише.

Радосно изнев(ши) поругу Христову на телу своме; /сл. Јевр. 13,13/ ти си, преподобни оче, муке за Христа сматрао за веће богатство од свег(а) блага земаљскога, /сл. Јевр. 11,26/ јер си гледао на награду, која је од Бога.

Богородичан:

Онога Кога си неискусомужно родила, и Кома си као истинитом Животу прешла, Пресвета Дјево Мати, моли: да помилује нас који Те непрестано (о)певамо, и као истиниту Богородицу величамо.

Песма 6. Ирмос:

И када ме потопе воде и прогута (ме) земља, Господе, хвалиће Те душа моја; јер Ти ћеш ме извадити из пропасти, и гледаће очи моје побед(онос)но славље свете Цркве Твоје.

Агарјанске хорде исмеја у младости (пре)дивни Авакум; а ти, оче (пре)мудри, у старости посрами кривоверне пукове. И један и други бисте верни Господу до саме смрти, и [за]добисте венце живота. /сл. Откр. 2,10/

Фрушка гора сада, као негда Гора Атонска, попрскана крвљу преподобних – одену се у сјајну хаљину и заблиста се славом мученика̄; и негда и сада – крвожедни пукови кривоверних насиље и зверства чинише над православнима, безумно помишљајући да се мачем може уништити права вера.

Ако вас злочинци и најтежим мукама уморише; но, ваш спомен на земљи не уништише, и имена ваша из Књиге вечног(а) Живота не избрисаше, /сл. Откр. 3,5/ јер вас у зборове безсмртне сам Животодавац уведе.

Богородичан:

Разагнај непријатељске нападаје и демонске насртаје – од наслеђа Сина Твога, Кома си прешла, Богоблагодатна Дјево – моћним молитвама Твојим; о! (Ти) једина брза свим хришћанима – свагдашња помоћнице.

Кондак, глас 8:

Теби, преподобни оче, прибегавамо и молимо те – Христу Богу моли се: да нама који с вером и љубављу поштујемо свечасни спомен

твој, источи извор исцелења за наше бол(ест)и и немоћи, и да помилује душе наше; да ти кличемо: Радуј се, нови преподобно-мучениче, оче Рафаило ангелоимен(ит)и! **Икос:**

Певајући нову песму новом мученику, преподобном оцу нашем Рафаилу, молим Ти се Христе Боже: скини са мене бреме кала греховнога, и раз(д)реши узе језика мога прљавога, и просвет(л)и таму ума мога сквернога – да бих могао неосуђено клицати: Радуј се, оче Рафаило, који носиш име божанског Исцелења! Радуј се, преподобних радовање и мученика̄ весеље! Радуј се, праве вере исповедање и правоверних утврђење! Радуј се, кривоверја изобличење и злославних посрамљење! Радуј се, православних украшење и благочестивих (у)дивљење! Радуј се, оче западних крајева просвећење и источних укрепљење! Радуј се, народа свога уздизање и непријатеља његових обарање! Радуј се, из(а)браних прихватање и одступника̄ одбацивање! **Народ:**

Радуј се, нови преподобно-мучениче, оче Рафаило ангелоимен(ит)и!

Затим: читамо Синаксарско житије.

Песма 7. Ирмос:

(К) побожним младићима у ужареној пећи сиђе Анђео, расхлађујући је и чинећи немоћним пламен; и они једним устима прославише Тројичнога Бога, кличући: Благословен (је)си Господе, Боже отаца наших, и свеопеван и преузношен у векове!

Ишли сте на страдање певајући: Свети Боже, Свети Крепки, Свети Безсмртни, помилуј нас!; и тако предста[до]сте Трисветоме Богу – у беле хаљине одевени, и крвљу својом украшени, о! преславни мученици.

Лажно хришћанство дишући претњом и убиством на истините ученике Господње, /сл. Д. ап. 9,1/ оружа(ше) пукове своје; но, Господ који крепи невољне, разби(ја) намере његове, /сл. 2. Сам. 15,31 и 34; 17,14/ желећи да спасе из(а)бране своје.

Антихрист нађе верне следбенике своје међу онима који криво исповедају, Господе, свето име Твоје; који се ни крви невинне не постидеше, само да би остварили зле намере своје. **Богородичан:**

Арханђелски поздрав приносимо Т(еб)и, Богородице, кличући: Радуј се, Благодатна! Радуј се, Бого(м)изабрана! Радуј се, Маријо – Дјево [пре]непорочна, и Мајко свечасна!

Песма 8. Ирмос:

Онога који је ужарену пећ угасио, и младиће од пламена избавио, и чељусти лавов(ск)е пред Данилом затворио – опевајте дела као Господа, и преузносите у све векове!

Опевајући подвиге и страдања твоја, свечасни оче, са зборовима преподобних и мученика на небесима, и ми грешни на земљи кличемо: Онога који крепи у страдањима – опевајте дела као Господа, и преузносите у све векове!

Победив(ши) мучитеље своје, и одржав(ши) праву веру до краја; ушао си у свете зборове, преподобни оче, и са њима кличеш: Онога који даје победу – опевајте дела као Господа, и преузносите у све векове!

Ехиднов пород разјапи своја прождрљива уста на народ Божији, желећи да напуни ненаситу утробу своју; но, Господ скрати дане ове из(а)браних ради, /Мт. 24,22/ који (Му) кличу: Онога који нас избавља – опевајте дела као Господа, и преузносите у све векове.

Богородичан: Самилосна Мајко милосрдног Сина, ублажи молитвама Твојим страдања невољних; и одагнај насртаје народа злославних, од народа Твојих православних, да кличемо: Онога који се од неискусобрачне Дјев[иц]е родио, и по престављењу је у вечну светлост примио – опевајте дела као Господа, и преузносите у све векове!

Песма 9. Ирмос:

Пре(д)вечно рођени од Оца, Логос,^{*3} јави се у времену родив(ши) се од пречисте Дјев[иц]е – да потражи изгубљене, да сабере разсејане. /сп. Јн. 11,51/ Зато Њега, као Бога и Спас(итељ)а прослављамо, а Њу као истиниту Богородицу побожно величамо.

Видећи страдања твоја, која си за Њ(ега) храбро претрпео; и муке твоје, које си до краја мушки издржао – Господ те је, преподобни

^{*3} Р(и)еч.

оче, у места покоја увео; где се веселиш са свима праведни(ци)ма, примив(ши) плату за трудове своје.

Ангелски образ носив(ши) и ангело-подобно на земљи п(р)оживев(ши), и крв своју за Господа пролив(ши); ти си се, свеблажени оче, удостојио: славе преподобних, венаца страд(ал)них, и гледања светлости свога и ангелскога Створитеља.

Мноштву народā и избрани(ци)ма Божијим, који стоје пред престолом Његовим и Јагњетовим, у беле хаљине обучени; /сл. Откр. 7,9/ ти си се, добропобедни оче, придружио – праву веру одржав(ши), и Христа православно исповедав(ши). **Богородичан:**

Тебе, Богородице Приснодјево, ми који носимо име Сина Твога и Бога, Кома си прешла, кроз(а) све нараштаје побожно славимо и правоверно исповедамо, молећи Те да Му се молиш за (на)род наш.

Светилан:

Претрпев(ши) најстрашнија мучења, и злобљења владара таме; ти си се, преподобни оче, удостојио радости светих и гледања сјаја лица Владара вечне Светлости. Њега моли: да и нас грешне избави од мука и патњи, и да нас удостоји: ове свете радости и гледања Његове Божанске светлости.

Слава ... и сада ... Успења.

На „Хвалите ...“ стихире на 6: 3 Успења, и 3 преподобно-мученикâ (А ако нема бдења, онда на 4: 2 Успења, и 2 преподобно-мученикâ), глас 3:

Не знам како да достојно опевам мученика Твога, Господе, када сам сав оскрнављен и упрљан неприличним гресима, који ум мој повлаче на доле не дајући му да се уздигне (ка) чистоти, који језик мој завезују и усне моје затварају не дајући им да излију доличну похвалу преподобном оцу нашем Рафаилу. Но, Господе, немајући приличних речи, само Те молим: његовим молитвама помилуј ме(не) свегрешнога, и спаси (на)род наш од насртаја војски злога.

Не знам како да достојно прославим мученика добропобеднога, и којим венцима да увенчам борца свеизврснога, оца Рафаила ангелоимен(ит)ога; кога си Ти, Господе, победом над мучитељима прославио, и венцима неувењивим увенчао, и у зборове који Те

непрестано славе са великом чашћу увео. Но, Владико, немајући приличних речи, само Те молим: његовим молитвама смилуј се србском(е) народу и свем(у) хришћанском(е) роду.

Не знам како да достојно похвалим звезду пресветлу, која на крају времена запад обасја светлошћу (са) истока, која сијањем својим разгони облаке зловерја и мрака демонскога, која страдањем својим источи токове живота безсмртнога, која се исповедањем својим удостоји непролазне славе Царства небескога. Но, Спас(ит)е(љу), немајући приличних речи, само Те молим: његовим молитвама укрепи (на)род наш, и даруј нам победу над противницима.

Слава ... глас 5 [или: на глас И сада ...]:

Радуј се, преобилна Света Горо, Патријаршијо Пећска, Мати, Цркво Србска! Радуј се, усирена Фрушка Горо, крвљу преподобних мученика убељена и новом хаљином (пре)украшена! Радуј се, обитељи Ковиљска – Свето-архангелска! Радуј се, обитељи Бођанска – Свето-ваведењска! Радуј се, обитељи Шишатовачка – Свето-рождественска! Радуј се, велика лавро Манасијо – Свето-Тројицка! Радуј се, милостиви и јуначки кнеже Стефане! Радуј се, мудри и храбри деспоте Високи Стеване! Радуј се, и сав србски (на)роде, јер се сада – прошав(ши) кроз многе муке и невоље, /Откр. 7,14/ и украсив(ши) се венцима девства и мучеништва – преподобни Рафаило непрестано моли Господу за све нас.

И сада ... Успења.

Велико Славословље. Отпуст.

На Литургији.

Блажен(ств)а према правилу за попразништво Успења.

Прокимен Апостола, глас 4:

Види непријатеље моје како се умножише, и [како] ме мржњом неправедном омрзоше. /Пс. 24,19/

Стих: Сачувај душу моју, и избави ме; да се не постидим, јер се уздам у Тебе. /Пс. 24,20/

Апостол: Рим. Зач. 99 /или: 2. Кор. зач. 176-178/.

Алилуја:

1. стих: Злопаћен бих, и понижен веома, виках од уздисања срца мога. /Пс. 37,9/

2. стих: Непријатељи моји живе, и осилише се нада мном, и умножише се (они) који ме мрзе неоправдано. /Пс. 37,20/

Св. Јеванђеље од Марка зач. 37 /или: Лк. зач. 63 и 64; или: Јн. зач. 52/.

Причастен:

Радујте се праведни(ци) (у) Господу, прав[едн]има приличи (по)хвала. /Пс. 32,1/

Напомена: У обитељима у којима је преп. мученик Рафаило био сабрат, у еперхијама: Бачкој, Сремској, Славонској (и Београдско-Карловачкој и Браничевској), и тамо где настојатељ хоће – служити као службу са бдењем, а у осталима: као службу светима са Великим славословљем.

Напомене о редакцијама:

1. редакција завршена: 20. маја 1997. л. Г.
- 2а. прекуцано и незнатно редиговано: 30. априла 1998. л. Г.
- 2б. прекуцано и незнатно редиговано: 29. априла 2002. л. Г.
3. прекуцано (на компјутеру) и незнатно редиговано: 03. новембра 2004. л. Г.
- 3а. незнатно редиговано: 14. новембра 2006. л. Г.
- 3б. редизајнирано: 17. августа 2010. л. Г.
- 3г. незнатно редиговано: 04. септембра 2011. л. Г.

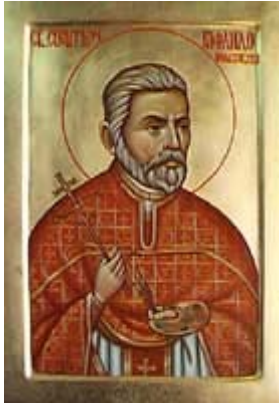
Службу саставио: брат Зор. А. Ст.

Крај делу, слава и хвала Богу!

Додатак:

Синаксарско житије, које се чита после 6. Песме Канона:

Овај наш преподобни и свеблажени отац и добропобедни мученик Рафаило (Момчиловић), игуман манастира Шишатовца на Светој Гори Фрушкој, и иконописац – рођен је у селу Дероње у Бачкој 23. априла 1875. л. Г., од родитеља Велимира и Персиде, којима је био треће и последње дете. На Светом крштењу добио је име Ђорђе. У дванаестој години, по завршетку основне школе, отац га одводи у манастир Ковиљ. После неколико година одлази у манастир Бођане. У оба манастира се самоуко бавио сликарством.

У Србију прелази 1897. л. Г., и бива примљен у манастир Манасију, где бива замонашен добивши име Рафаило, а убрзо и рукоположен за јерођакона, а већ идућег 1898. л. Г. за јеромонаха. Добивши стипендију од Синода и Митрополита уписује се у Уметничку школу у Београду; потом три године проводи у Москви, а једну у Риму усавршавајући вештину сликарства. Из Рима се враћа у Србију, а одатле у свој манастир Ковиљ (1908. л. Г.?). Сабрат манастира Шишатовца постаје 1935. л. Г., а после три године и његов игуман.

Други светски рат 1941. л. Г. бесни и на територији Краљевине Југославије, а Срем (у коме се налази манастир Шишатовца) је под влашћу злогласне усташке Независне државе Хрватске. Дана 25. августа 1941. л. Г. Усташе хапсе игумана Рафаила са још три сабрата (Димитријем, Германом и Теофаном), и одводе их у Славонску Пожегу. У возу су му почупали целу браду и страховито га тукли, као и остале. На железничкој станици у Славонској Пожеги, игуман са осталим калуђерима чека до два часа увече, када стиже воз из Славонског Брода са око 400 ухапшених Срба сељака из срезова Босански Брод и Дервента. На станици усташе сврставају Србе у колону, и на чело стављају игумана Рафаила са његова три сабрата; и тако ударајући спроводе их кроз град. Старци и немоћни су посртали од удараца, међу њима и игуман Рафаило. Усташе су их још више тукле, и терале да све време певају „Спрем’те се, спрем’те

четници ...“ и „Свети Боже, ...“. Пред баракама у логору су стајали пуна два сата и све време били тучени. Затим су им наредили да у трку улазе у баракe. Игуман Рафаило, већ сасвим испребијан и измрцварен, пада на под; а остали су га изгазили морајући да трче. Ту, како је пао није се више ни дигао; пренесен је у баракy без свести, а затим у логорску болницу.

Издахнуо је 3. септембра 1941. л. Г. од задобијених повреда. По једнима: то је било у логорској болници у Славонској Пожеги, а по другима: возом је пребачен у Београд; тако да је могуће да му се свете мошти налазе на неком од београдских гробаља, или масовних гробница из оног времена.

Господе Исусе Христе, непорочно Јагње заклано за спасење света, васкрсло и седеће на престоу Царства са Оцем и Светим Духом, помилуј нас и спаси и Царства небескога удостоји, у коме се већ веселе и радују – гледајући незалазну светлост лица Твога – неизбројни свети србски нови мученици, међу којима и овај наш преподобни и изврсни отац Рафаило, игуман Шишатовачки.

Њиховим и његовим молитвама, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј и спаси нас. **Амин!**

